

Výlet Audace - Víta Troníček

Vylet Audace

Dmaj7 Gmi7
Vlezlas mi do auta, jestli bych tě nehodil domů,
A2 Fismi7
bylo půl osmé večírek sotva začal.
G G/Fis Emi7
Byla si naměkko možná příliš vína k tomu
Fismi7 G Fismi
a můj plán tiše zmizet ztroskotat.

Známe se z práce a nikdy nic mezi námi,
prý to máš složité vnímám tvé tiché slzy.
Doma to neklape k tomu odcházení mámy,
když se to sejde,
co na to říct, snad, že mě to mrzí.

Cestou se ptám, jestli mohl bych ti s něčím pomoci
někdy má zdvořilost upřímně hluboký kořen.
Zavrtíš hlavou jako měla bys říct nějakou hloupost,
víš já
potřebuju vidět moře!

D Daug
Jestli někdy byl velký třesk, tak vypadal takhle,
D D7
šlápl jsem na plyn směrem, kterým tužil jsem jih.
G Emi7
Po chvíli úleku vykřiklas jeď ty blázně,
Fismi G A
smutek tvých očí změnil se v jiskřivý smích.

Ref.
G D
Některé sny nesmí vychladnout
G D
Některé sny nesmí vychladnout
G D Hmi A
Některé sny nesmí vychladnout
G
Tady a teď,
D Emi7
pravá je chvíle.
D G
Tady a teď.

Cestou jsme mluvili i o touze něco si začít,
možná jsme chtěli, možná by to bylo krásný.
Oba však víme, jak snadné je všechno hned zkazit.
Času je málo
a cíl cesty jasný.

Do Terstu vjíždíme v růžovém ranním světle,
korálky na šíji města ještě svítí
poslední kámen mola Audace byl němým svědkem
snídaně na počest vzpoury proti všednosti bytí.

Ref.

Pak slunce vysoko a kouzlo se začalo ztrácet
Když obzor a moře jsou hranice lidského snění.
Dvě duše, co k sobě nepatří se začali vracet.
Stálo to za to,
i za pocit provinění.

Pak před vaším domem jen díky a polibek tváře,
Moc ti to slušelo i v symbolu zavřených dveří.
Co řekneš doma, když sama tak nesnášíš lháře,
Pravdu,
Audace stejně se neuvěří.

Některé sny nesmí vychladnout
Hmmm
Některé sny nesmí vychladnout
vždyť se nic nestalo,
Přitom se stalo vše,
Co stát se mělo,